

Žurnalac

Broj 26

10 godina, maj 2020. godine

male novine za decu i roditelje

ŽURNALAC-KORONAC

Desetu godinu „Žurnalac“ gazi, jer ga naša Biblioteka pazi.

„Žurku“ nam je pokvario virus taj, pa se sastati nismo mogli, avaj!

No, „žurnalci“ su od kova prava, pa iako je korona bila strava,

I na daljinu redakcija radi jer se „onlajn“ mašta naša sladi.

Zbog toga, broj ovaj posebno nam vredi, pa podršku i pohvale ne štedi.

Ovo je prave ljubavi naše delo

„Žurnalci“ u potpisu ponosno dižu čelo!

(Sara, Faruk, Darija, Dženeta, Edin, Isidora, Sara, Aref, Ema, Deina, Gala, Tajra)

Opevala: Indira Hadžagić

„KRIK“ EDVARDA MUNKA

Korona virus, Covid-19, SARS-Kovid 2 infekcija, sve su to nazivi za bolest koja je zahvatila ceo svet. Covid je promenio dosta toga. Promenio je naše živote. Ali, šta ako je korona budućnost?. Šta ako dođe do preokreta, šta ako korona ostane među nama duže nego što

se očekuje? Kako će svet izgledati, kakav će naš život biti ako korona bude budućnost?

Pre svega, život koji smo poznavali pre korone bi se u potpunosti promenio. Ne bi bilo izlazaka, šetnji, druženja, ne bi bilo sportova, ne bi bilo igranja napolju... Ali to bi bio najmanji problem. Granice bi bile zatvorene, ne bi bilo letovanja, ni zimovanja. U svetu bi zavladao depresija, tuga i slika „Krik“ Edvarda Munka, koja predstavlja depresiju nakon Prvog svetskog rata, bi se ponovila kao slika naše stvarnosti. Zavladao bi glad, jer ni zalihe hrane nisu večne. Hrana koja ostane bila bi skupa i retko ko bi mogao da je priušti. Ne bi bilo novca, niko ne bi radio zbog toga što bi države zabranile svaki izvoz, pa ne bi ni bilo sirovina za

rad, a samim tim ni posla. Škole ne bi radile, obrazovali bi se preko interneta. Borili bi se za svaku mrvicu hleba. Svaki dan bi slušali da je umro veliki broj ljudi, a da je se još veći broj zarazio. Bili bi stalno u dvadesetčetvoročasovnom karantinu. Ulice bi bile prazne, a oni koji bi imali propusnicu i koji bi mogli da izlaze, osećali bi se kao da su u horor filmu. Svet bi bio u ratnom stanju, protiv nevidljivog neprijatelja.

Nadamo se da se ovaj crni scenario nikad neće dogoditi. Nadamo se da će ovaj virus otići kako je i došao i da će se svet, nakon nekog vremena, vratiti u normalu. Ali do tad moramo paziti sebe, ali i druge.

Faruk Hadžijakupović (14)

„Žurnalac“-koronac

SAMOĆA JE IPAK TUŽNA

Ponekad su nam potrebni trenuci kada smo sami i to je ono sto će nam prijati, a

nekada smo primorani da budemo odvojeni od drugih. Volim kratke trenutke u kojima sam sama, tada mogu da radim bilo šta, bez brige kako će neko reagovati. Gledam filmove, slušam muziku, čitam, slikam, plešem, čak i ako nisam najbolja u svemu tome. Ili radim ono što mi je omiljeno, a to je mislim o mnogo čemu. Razmišljam: o sebi, drugima, svojim postupcima, o simpatiji ili članovima porodice...

Zato mislim da kad imamo mnogo vremena i sami smo,

možemo sami sa sobom o svemu da promislamo. Možemo i da pevamo. Pevati za svoju dušu i ne stideti se ako baš ne pogodimo svaku notu. Prespavati samoću je lakša opcija jer kada smo u zemlji snova sve je lepše. Sve gledamo kroz ružičaste naočare. Neki vole da treniraju i sebe dovedu u top formu.

Trenutak koji provedemo sami da bi razbistrili misli je sjajan, ali samoća, saznanje da te niko ne čeka i da si sam je zastrašujuća. Posebno je tužno kad su deca sama.

Samoća, ipak, nije za nas.

Sara Nuković (12)

„Žurnalac“-koronac

DIGITALNE PROVERE SU GLUPE

Kada je nastupilo vanredno stanje i kada su rekli da nećemo ići u školu, ja sam mislio da će to biti super. Ali kroz nekoliko dana pojavila su se onlajn predavanja, što i nije bilo puno naporno – sat i po dnevno. Ono što mi je promenilo mišljenje je ta „gugl učionica“. U početku nije bilo mnogo

da se radi, ali vreme je to promenilo.

Ubrzo su počeli nenormalnom brzinom da mi stižu domaći zadaci. Kasnije su stigle i digitalne provere, što je po meni glupo, jer svako ko ne zna može iz bilo kog izvora da vidi rešenje, ali drugačije ne može. I što je najgore- počeli su

strožije da ocenjuju, bar se meni tako čini.

Ali opet, ne moram da idem u školu, sve radim iz kuće. Čuo sam da, ko ne bude zadovoljan ocenama, moraće u junu da ih popravi. Nadam se da ću biti zadovoljan.

Aref Khaled(12)

„Žurnalac“-koronac

JOŠ SNAŽNIJI ZAGRRLJAV

„Smanjiti izlaske iz kuće“, „Nositi masku i držati rastojanje od drugih ljudi“. „Zaboraviti na sva druženja i okupljanja“, samo su neki od režima ponašanja i naredbi koje smo svi morali uključiti u svojoj glavi od kada je kod nas stigla nepoželjna gošća koja je obišla ceo svet. Koliko god nam sve to teško padalo, morali smo ih se pridržavati jer su jedini koji nas mogu

zaštiti. Stroga mera koju je uvela država: Zaboraviti na sva druženja i okupljanja, žurke i proslave morala je biti strogo poštovana jer korona nije ni malo stidljiva, voli mesta gde ima puno ljudi i dolazi nepozvana. U pomoć je pozvan i policijski sat koji ima dužnost da garantuje da su svi kod kuće. Zbog toga smo se morali pomiriti da neko vreme nećemo videti prijatelje.

Srećom, tu su telefoni i internet, glasovne poruke i video pozivi, mada može se reći da smo već neko vreme vežbali za ovo jer su se mnoga prijateljstva potpuno premestila na društvene mreže. Neki strahuju da će prijatelji i zaboraviti na njih ako se ne vide duže vremena. Verovatno ne znaju da su oni koje volimo uvek sa nama čak i kada su kilometrima daleko i da ako imamo mesto

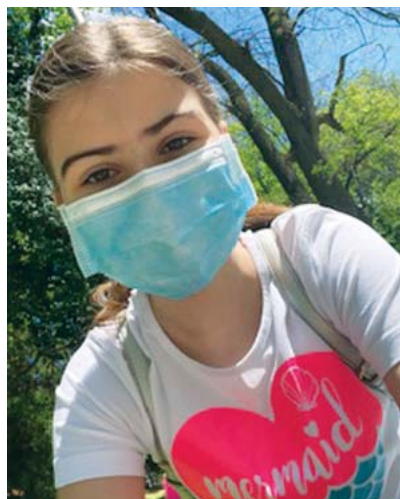

u nečijem srcu, to ne nestaje tako lako. Recite im da zagrljaj posle nekoliko nedelja može biti samo snažniji, ako je iskr en.

Sara Srna(14)

„Žurnalac“-koronac

HOĆU STARE NASTAVNIKE

Zbog korone su poznata lica nastavnika zamenila neka potpuno nova. Zadatke, kontrolne vežbe, šaljemo fotografijama. Umesto da sedimo u klupama, ležimo u krevetu. Meni se više sviđa što ležimo lepo ušuškani, ali se takođe brinem da znanje koje ovde steknem neće biti dovoljno. Takođe mi nedostaju drugovi, to jest pričanje na času, gađanje papirićima, smejanje,

kad neko nešto lupi i slično. Po prvi put mi nedostaje škola, a mislila sam da se to neće nikad desiti. Nedostaju mi šetnja sa drugaricama posle škole.

Prosto ova korona je sve poremetila i jedva čekam da se završi. Da se vratim u svoju klupu, slušam stare nastavnike i da se sve opet vrati u normalu.

Tajra Muškić (12)

„Žurnalac“-koronac

NOVE ZANIMACIJE

Ja ne praktikujem da budem sama, izolovana od svih i svega sem ako to moram, što je sada situacija, kada su izolovani mnogi. Karantin je ono što ne ostavlja drugi izbor, pa moramo da provodimo vreme sami sa sobom. Ili ipak ne?

Jako je dosadno, pa nas to tera da nađemo neku zanimaciju. Moja preporuka je čitanje knjiga. Ako ne

možete u biblioteku, imate online knjige ili možete razmeniti sa prijateljima. Sad kada imamo toliko slobodnog vremena možemo i da učimo, da počnemo da gledamo na to da ne učimo samo zbog škole, već zbog nas samih. Možda se zainteresujemo sada za neki predmet, jer ga ne učimo zbog moranja. Sledeća stvar koju možete raditi kada ste sami jeste da

počnete da sadite biljke, da brinete o cveću, u čemu se ja nisam pronašla. Naravno igram i igrice ali ne toliko, posvetim im oko 45 minuta dnevno jer postoje i razni drugi načini da se zabavite. Mogu reći da sam najviše vremena potrošila za vreme karantina na plesove koji se izvode na posebnoj društvenoj mreži. To ne znači da sam najviše vremena provela na telefonu, već sam na njemu samo dok ih učim, a kasnije mogu i

bez njega. Mislim da je dobro kad si malo sam sa sobom jer nađeš sebi nove zanimacije koje najverovatnije ne bi primetio ranije.

Deina Djelid (13)

„Žurnalac“-koronac

ONLAIN ŽURKA

U vanrednom stanju u državi zbog zaraznog virusa svi smo bili primorani da budemo po 24 časa dnevno u zatvorenom prostoru. Mnogi su vreme provodili sa svojim porodicama, međutim posle 2 meseca i to dosadi. Velikom broju ljudi ali i dece bilo je teško navići se na potpuno drugi način života. Kažete da vam je dosadno?

Čitajte knjigu, gledajte film, seriju, pišite,

svirajte, pevajte, zovite prijatelje na video poziv, popijte čaj ili kafu sami, u tišini, pokušajte da sašijete nešto, crtajte, igrajte, naučite novi jezik, trenirajte, pomozite majkama, napravite neku poslasticu, raspremite sobu, složite svoj ormar, očistite radni sto, recite nekome da ga volite, javite se starim prijateljima možda kod njih ima nešto novo, napravite onlajn žurku, budite zahvalni što ste u kućama,

a ne u bolnicama, lezite zatvorite oči i slušajte sebe kako dišete, budite zahvalni što dišete čisto, a ne kašljete. Pogledajte svoje ruke, zagledajte tu glatku kožu, budite zahvalni što nije izbodena braonilama.

Pogledajte u nebo i budite zadovoljni jer ste u svom domu, sa svojom porodicom. Nadajte se da će sve brzo proći. Imajte nadu.

Darija Čpajak (14)

„Žurnalac“-koronac

„OSTANI KOD KUĆE“

Kada je proglašeno vanredno stanje zbog korona virusa, mnogo toga se promenilo u našim životima. Nema odlaska u školu, nastava se prati od kuće, preko TV, viber grupa i gugl učionica. Za neke je to pravi košmar. Za

druge je to prava sreća jer se po ceo dan ne odvajaju od mobilnih telefona, a roditelji im ne govore da ih ostave i da uče. No, ovakva nastava za većinu učenika nije laka, a nije samo deci teško, već i roditeljima. Sreća je da su tu

viber grupe pa uvek može da se pita ako nešto nije jasno. Ja se zaista nadam da će se ova situacija brzo završiti. Ipak, poštuju preporuku i „ostanimo kod kuće“.

Dženeta Preljević (11)

„Žurnalac“ u vreme „korone“

ŠTA ĆEŠ KAD SI SAM?

Ovih dana svi smo previše vremena provodili u kući. Pogotovo oni u gradovima bez prirode oko njihovih stanova. A šta zapravo raditi kad smo toliko sami u kući? Možemo uzeti školsku knjigu da nešto naučimo... Da izvežbamo zadatke iz silnih zbirki... Ili da potrošimo još nekoliko sati gledajući društvene mreže, pitajući drugare šta su danas jeli, da li su pratili nastavu preko TV,

da li je i njima dosadno i naravno: mogu li uslikati onaj novi domaći iz matematike?! Nakon ovih radosnih aktivnosti možemo videti šta radi ostatak naše porodice. Nešto dosadno? Idemo dalje. A možda ima neki novi zadatak u virtuelnoj učionici? Nema? Dobro... A, evo fizika, novi zadaci...Jupi!!! Sa svim budalaštinama sa strane, zapravo ima puno stvari koje možemo da radimo

i kod kuće tokom ovakvih situacija. Možemo naučiti da spremamo neka jela. Da pretražimo konačno ormare i vidimo kakva se „tajna“ odeća krije duboko u njima ili da pročitamo neke knjige i da obogatimo svoj rečnik. U suštini, ima puno stvari koje možemo raditi sami u kući i nisu neophodni izlasci da bi se proveli. Možemo to i u kući, na svom kauču, gde je u ovakvim situacijama si-

gurno. Najteže je odoljeti toplom prolećnom suncu. Ali moramo izdržati jer napokon svi smo u ovome- zajedno.

(Gala Šantić, 14)

„Žurnalac“-korona UČIONICU NIŠTA NE MOŽE ZAMENITI

COVID-19 je zaustavio sve. Zaustavio je industriju, ekonomiju, putovanja, pa tako i školu. Ubrzo je uvedena nastava na daljinu. Koje su prednosti, odnosno mane ONLINE nastave i kako to sve izgleda?

Nastava za vreme korone, odvija se preko TV. Ko želi može nastavu da prati i preko interneta. Ovaj vid nastave je dobar, predavanje možemo da odgledamo onoliko puta koliko nam je potrebno da bi smo razumeli. Naši nastavn-

ici i nastavnice na TV-u se zaista trude da bi svi koji hoće nešto nauče. Daju dosta domaćih zadataka što može biti zaista naporno i predstavlja mali problem za organizaciju dana. Svi segmenti školovanja su se sada preneli na internet. Tako i kontrolni zadaci. I oni su sada preko interneta u zatom roku. Naravno, rezultati testova nisu verodostojni jer su mogućnosti za prepisivanje velike. Časovi na TV-u se održavaju

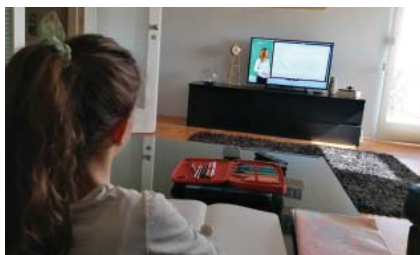
kraće nego normalni časovi, pa i nastavnici drže predavanja brže nego obično, tako da je teško zapisivati u toku časa. Koliko god da je nastava na daljinu dobra, ništa ne može zameniti nastavu koja se odvija u učionici, ali

dobro je da je ovakav vid nastave moguć jer je dobro došao u ovako kriznoj situaciji kada je nastava u učionici nemoguća.

**Faruk
Hadžijaković(14)**

„Žurnalac“-korona

A ŠTA KAD SE MORA BEZ PRIJATELJA?

Korona najveća, ali i najlošija vest 2020. godine. Opasna bolest, brzo šireća. Kradljivica, ukrala nam je slobodu kretanja, proleće i najvažnije od sve-

ga -drugove. Često se kaže da čovek ne može bez prijatelja, ali šta kada se to mora?

Sve škole u našoj državi su zatvorene radi bezbednosti i učenje na daljinu već uveliko traje daleko od nastavnika, daleko od drugara. Mnogi moji drugovi mi jako nedostaju, čak i oni sa kojima se nisam preterano družila. Naravno trudimo se da ostanemo u kontaktu dopisujući se. Redovno pozovem moju na-

jbolju drugaricu koju mi korona nije sasvim otela. Sigurna sam da nam svima nedostaju drugari i da nam je svima teško, ali uvek možemo da pokušamo da sve gledamo sa vedrije strane. U ovakvim vanrednim situacijama teško je videti lepšu staranu ali uvek možemo da pokušamo. Prijateljska podrška i savet kao i prisustvo drage osobe vrede zlata, ali zlato nije vredno života ili zdravlja i zato se trebamo pridržavati bezbedne udaljenosti i datih propisa.

Sara Nuković (12)

ŽELELI STE ŠKOLOVANJE OD KUĆE?

Kako je za celu Srbiju objavljeno vanredno stanje, tako su se zatvorile sve javne ustanove osim bolnica, što podrazumeva i škole. Naravno kao i svim učenicima laknulo mi

je jer je upravo mart najteži mesec u školskoj godini. Međutim veselje nije dugo potrajalo. Već to veće stigle su instrukcije i kodovi za mnogobrojne učionice, Viber grupe, sajtove i predavanja. U početku je sve bilo veoma čudno. Onlajn časovi, bez živog kontakta i diskusija na različite teme. Nastavnici na TV su uglavnom bili prijatni i ne mnogo zahtevni. Ali zato naši nastavnici nisu štedeli. Prvih nedelja bilo je i mogućih i nemogućih zadataka. Imamo domaće iz predmeta

koje su pre nastavnici slabo i predavali. Previše prezentacija, eseja, upitnika, vežbi, ispitivanja, kontrolnih. Sada je stanje malo bolje, zahtevi postaju realniji, nastavnici su se sa domaćih prebacili na provere znanja. Ni jedan zadatak nije pretežak ali je vreme za njegovo ostvarenje nerearno. Provere su malo podnošljivije, osim slanja. Vrlo često dolazi do opterećenja sistema na šta i sama trošim dosta živaca. Definitivno najviše zahteva dobijaju završni razredi. Trenutno glavno pitanje

svih osmaka jeste da li će biti završnog ispita? Imali smo probu koja je održana onlajn i nije se pokazala najbolje. Pitanja jesu bila veoma lagana ali konstantno preopterećenje i bago vanje sistema iziskivalo je mnogo strpljenja koje mnogi nisu imali. Tek sada se zaista vidi ko je informatički pismen i ko se dobro snalazi u digitalnom svetu. Oduvek smo želeli školovanje od kuće. Sada imamo prilike da to i iskusimo. U svakom slučaju samo još jedno iskustvo na listi.

Darija Čpajak (14)

BRIGA ZA LENJIVCE

„viška“ ljudi.

Korona virus je zatvorio i škole i vrtiće, dok se nastava odvija preko televizije. Većina đaka je u početku mislila: „Divota, nema više škole“ ali su nastavnici ubrzo pronašli način da komuniciraju sa nama preko Google učionice. Domaći zadaci su neizostavna stvar, ponekad ih zadaju i vikendom. Sada pošto imamo toliko slobodnog vremena, zadaci se nagomilavaju. Za one koji imaju radnu naviku to nije problem, ali za večite lenjivce to predstavlja novu brigu. Pošto nema čestog izlaženja napolje, svi se dosađuju u kućama.

Nastava preko televizije je svimabilapomaloneobična u početku, jer nema kontakta sa učenicima. Morali smo da se prilagođavamo novim nastavnicima, što je

najverovatnije bilo najteže petacima, jer tek što su upoznali svoje nastavnike, a sada moraju opet to da urade. Osmaci se pripremaju za polaganje male mature. Svi imaju tremu, jer im je ovakav način učenja i polaganja testova nepoznat. U suštini, svi su zbunjeni i pomalo uplašeni.

Sa druge strane, ovako učimo nešto vrlo važno. Učimo da se sami snađemo kada je u pitanju škola i da sami pronađemo ono što nam je potrebno na internetu, što je vrlo važno za buduće školovanje. Za sada, jedino što možemo da učinimo jeste da sedimo kod kuće, održavamo ličnu higijenu i izbegavamo kontakt sa drugim osobama.

Da ne zaboravim: i da se nadamo najboljem.

Isidora Ninčić (12)

Ceo svet je u karantinu zbog novonastale situacije. Korona virus je zadao svima strah i pretili da uništi ekonomiju i najvećih zemalja. I dok svakog dana broj obolelih osoba raste, svako ima svoju teoriju o njegovom nastanku. Neki govore da je on došao iz prirode i da ga prenose životinje kojima se čovek hrani – šišmiši na primer koji su specijalitet u Kini, dok neki misle da je napravljen u laboratoriji kako bi se Zemlja „očistila“ od

PODOČNJACI ZA ODGOVORNE

Korona ... „Covid 19“... Virus koji je prekinuo sva dešavanja širom sveta i ubio preko 290 hiljada ljudi, ali najgore od svega, prekinuo je naša druženja.

Pre “korone” mogli smo bezbrižno da izlazimo napolje, da se

okupljamo, družimo, idemo u škole, bavimo sportom... Sada ne. Družimo se preko Viber grupa i video poziva. Većinom su ta druženja pomalo i dosadna, jer uvek je isto: svi drže telefon ispred sebe, kucaju poruke, dosađuju se i nekako su smoreni, imaju podočnjake od sedenja kod kuće i nedostatka svežeg vazduha. Izlazi se retko, obično kada idemo u kupovinu ili treba da izbacimo smeće.

Ljudi koji imaju dvorište pravi su srećnici jer mogu da izlaze kada žele i da

se igraju ako ne sa bratom ili sestrom, onda bar sami ili sa roditeljima. Ono lepo je to što su druženja sa porodicom mnogo češća, a sastoje od igranja talpina, pišpila, monopola, čoveče ne ljuti se i tako dalje. Sada kada je ukinut policijski čas, izlasci su malo češći, ali nije to to. Najčešće to su izlasci u šetnju sa porodicom. Atmosfera je nekako zatvorena, ljudi su sa maskama i kao da se tek upoznajemo sa drugovima koje poznajemo još od vrtića. Moramo da budemo na dis-

tanci, a na to nismo navikli. Kada zovemo drugove napolje zvonimo laktom, a zatim se odaljimo od vrata. Napolju smo sa maskama od kojih ne možemo da dišemo. Mada situacija sa Covidom 19 kod nas se polako smiruje, pa se lakše diše.

Nadam se da će se ova situacija završiti i da ćemo normalno nastaviti druženje. Do tada, umesto slogana „Ostani kod kuće“ držimo se onog „Budi odgovoran prema sebi i drugima“!

Edin Pašanović (12)

„Žurnalac“-koronac

ŠTA AKO OVO BUDE BUDUĆNOST

A ako stvarno „korona“ virus bude budućnost? U takvoj budućnosti zbog opasnosti od zaraze bilo bi sve manje izlaženja,

druženja, putovanja. Ako tako bude, ne znam šta će se dogoditi.

Meni će sigurno najteže pasti to što neću moći da idem kod nane i dede. Mnogo sam vezana za njih. Svakog dana sam ih posećivala, a onda je zbog korone njima zabranjeno da izlaze, a nama da ih posećujemo jer su oni najugroženija grupa.

Teško će mi pasti i to što neću moći da idem u školu.

Plašim se šta će biti sa poslovima mojih roditel-

ja, kako će sve to funkcionisati. Na televiziji kažu da ako „korona“ virus bude budućnost da će naneti veliku štetu ekonomiji. Kada se zapitam šta ako „korona“ virus bude budućnost jedino što mi se mota po glavi su pitanja: da li ću ići na more, da li ću ići u školu?

Ali čim pomislim na tako nešto, trudim se da nešto drugo mislim.

Nadam se da će sve ovo brzo proći i da ćemo se svi vratiti svojim životima kakve smo imali pre virusa.

EMA
ROVČANIN (12)

"Žurnalac"-koronac "SVI SMO TU"!

Sedam u klupu, otvaram ranac, stavljam knjige na sto dok se u sebi preslušavam zadnju lekciju čekajući da se začuje zvono. Tako je poslednji put bilo pre dva meseca. Nisam mogla ni da zamislim da ću samo nekoliko dana posle toga malo pre početka časa užurbano tražiti daljinski upravljač po sobi. Škole je "zatvorila" korona, a nastava je iz učionica prešla na TV, pa su se neki nastavnici umesto pred tablom našli pred kamerom i na TV ekranima đaka iz cele države. Svi nastavnici, učitelji i profesori sada su prinudjeni da daju pojašnjenja i zadatke preko grupa na društvenim

mrežama i internet platformi. Domaći su tu kao i pre, iz nekih predmeta i u vidu istraživačkih zadataka koji mogu probuditi interesovanje za razne teme, ima i provera znanja, ali sve se to može stići ako dobro organizujemo vreme kojeg smo u danima izolacije i policijskog časa imali napretek. Moram priznati da mi nedostaje školska klupa, zvuk krede i zvona, a pogotovo drugari i časovi u školi kod mojih nastavnika. Volela bih da marker još jednom u ovoj školskoj godini čujem: "Redar, ko nije na času" i ustanem i kažem: "Svi smo tu!"

Sara Srna (14)